

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Νομομηχανικὸν Κεφαλληνίας

Γ. Περπιρῆν

Ζητῶν συγγνώμην διότι θὰ ἐνωχλήσω, Ὑμᾶς, διὰ τῶν ἐξῆς ἐρωτήσεων, Σᾶς παρακαλῶ ἵνα εὐαρεστούμενος μοι ἀπαντήσετε εἰς τὴν παράκλησίν μου ταύτην.

α'. Ὁ ἄνθρωπος ὅταν φεύγῃ ἐκ τοῦ πρέποντος σεβασμοῦ πρὸς τὸν ὁμοῖόν του, ὀνειδίζεται ἄνθρωπος χωρὶς ἀνατροφήν ἢ ὄχι;

β'. Ὁ Δημέσιος ὑπάλληλος ὅταν φέρηται ἐντὸς τοῦ «Δημοσίου» γραφείου του» βήναυσος» ὑβρίζων καὶ σπρώχνων» τοὺς πολίτας, δὲν λέγεται ἀνάξιος νὰ κατέχῃ δημοσίαν θέσιν ἢ ὄχι;

γ'. Ἐὰν οἱ πολῖται οὗτοι ἠδύναντο νὰ φερθῶσιν ἐπίσης ἀγενῶς καὶ βαναύσως πρὸς τὸν Εὐγενέστατον τοῦτον Νομομηχανικόν, καὶ ἐὰν υποθέσωμεν ὅτι ἠδύναντο νὰ δώσωσι πρὸς τοῦτον «ἓνα παστρικό ξύλο» «διότι βεβαίως! ἀφοῦ εἶνε ἀγενὴς καὶ βάρβαρος ἀναγκαιῶς θὰ εἶνε καὶ δειλὸς! ὥστε νὰ τὸ δεχθῇ ἀσμένως, ἐὰν υποθέσωμεν λεγῶ ὅτι ὅλα ταῦτα ἠδύνατο καὶ δικαίως μάλιστα, νὰ τὰ πράξῃ ὁ πολίτης, πλὴν εὐγενέστερος οὗτος τοῦ υποτιθεμένου Νομομηχανικοῦ, δὲν τὰ πράττει διὰ δύο λόγους, α'. διότι ὁ Νομομηχανικὸς οὗτος εἶνε ξένος, καὶ οἱ Κεφαλληνὲς πεποίθασιν ὅτι δὲν ἀρμόζει τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ Πατρίδι ξένον, νὰ κακοποιῶσι οἰανδήποτε παρεκτροπὴν αὐτὸς ἤθελεν πράξῃ, β'. διότι ὁ Νομομηχανικὸς οὗτος εἶνε Δημέσιος ὑπάλληλος, καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ πολὺ ἀποδίδεται ἐπιείκεια εἰς πάντα τοιοῦτον βεβηρίζοντα.

Δὲν Σᾶς φαίνεται λέγω ὅτι ὁ πολίτης οὗτος οὕτως σκεπτόμενος. εἶνε πολὺ εὐγενής, καὶ δὲν Σᾶς φαίνεται ὅτι ἐὰν ἀπήντα πρὸς τὸν ἐξυβρίζοντα καὶ σπρώχνοντα Νομομηχανικόν, θὰ ἐξωμειόνητο πρὸς αὐτὸν ἥτοι θὰ ἐγίνετο «ἄνθρωπος χωρὶς ἀνατροφήν» «ἄνθρωπος βάρβαρος» «ἄνθρωπος δειλός;»

Ἀπευθύνω λοιπὸν τὰς ἐρωτήσεις ταύτας πρὸς Ὑμᾶς ἀφ' ἑνὸς διότι κατέχετε ὁμοίαν πρὸς ἐκείνου θέσιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ φήμη Σας εἶνε ἀρίστη, ἐπὶ τιμωρίᾳ καθήκοντος καὶ εὐτυνευιδητίας, πράγματα ἐννοεῖται τὰ ὅποια ἦσαν ἄγνωστα πρὸς τὸν Συνάδελφόν Σας, καὶ ἂν ἐφημίζετο ὡς τίμιος καὶ εὐσυνειδήτος, ἡπατάτο τὸ κοινὸν διότι, ὡς γνωρίζεται βεβαίως, ὁ βάρβαρος ὁ ἀγενὴς καὶ ὁ δειλὸς ὡς ἄνθρωπος δὲν δύναται βεβαίως νὰ εἶνε τίμιος καὶ εὐσυνειδήτος, καὶ ἂν λέγητε τοιοῦτος φορεῖ δέρυμ ἀρνίου λύκος ὡς ὅπερ ὁμοῦ δὲν θὰ βραδύνη νὰ πέσῃ. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ μοι ἀπαντήσετε ἂν ἡ κρίσις μου εἶνε ὀρθὴ ἢ οὐ.

Διατελῶ πρόθυμος Ὑμῖν

Μ. ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἐν Ἀργστολίῳ 28 Ἀπριλίου 1900.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΥΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ 5.04.0008